

1

Ga naar Jezus

De hongerige Egyptenaars halen brood bij Jozef

Als nu gans Egypteland hongerde, riep het volk tot Farao om brood; en Farao zeide tot alle Egyptenaars: Gaat tot Jozef, doet wat hij u zegt. Genesis 41:55

Gods Woord is als een prachtige tuin vol bloemen en vruchten. Overal vindt u de verrukkelijke zoetheid, de schitterende schoonheid en het heerlijke aroma van Christus. Alle schaduwen, typen en profetieën, alle leerstellingen, voorschriften en beloften getuigen van Hem. Onderzoek de Schriften; welk gedeelte u ook leest, van welke kant u ze ook bekijkt, ze spreken van Christus en leiden tot Hem. Dit profetische Woord schijnt als een licht in een duistere plaats. De ster van het oosten, die boven het nederige onderkomen in Bethlehem stond te stralen, wees de wijze mannen feilloos de plaats waar de pasgeboren Zaligmaker lag. Maar voor wie op zoek is naar de waarheid, voor de zondaar op zoek naar de Zaligmaker, voor de discipel op zoek naar zijn Heere, leidt dit Woord nog veel duidelijker naar Christus: de Weg, de Waarheid en het Leven. Laten wij, geliefde lezer, heel vaak rondwandelen in deze goddelijke hof, deze heilige tuin, waar de noordenwind en de zuidenwind waaien – de wet die verootmoedigt en veroordeelt, het Evangelie dat troost en verlost. Daar mogen wij eten van de zongerijpte vruchten en ons hart ophalen aan de heerlijke geur van de Roos van Saron.

In onze Bijbellezingen staan we op het punt Christus te zoeken onder de aartsvaderlijke schaduwen. Jozef is in de grote gebeur-

tenissen van zijn leven een bijzonder type van de Heere Jezus Christus. Dat wordt algemeen erkend, en terecht. Het is waar, dit wordt nergens in de Schrift met zoveel woorden gezegd. En toch, als de geschiedenis van Jozef (zoals Mozes die in Genesis vertelde) vergeleken wordt met de geschiedenis van de Heere Jezus Christus (zoals de evangelisten die in de evangeliën optekenden), zal de overeenkomst duidelijk zijn. Sterker nog, het lijkt onmogelijk om niet te zien dat Jozef een voorafschaduwning van de Heere Jezus is, zelfs als u het relaas van zijn veelbewogen leven maar oppervlakkig leest.

In onze studie naar Christus in de geschiedenissen van de aartsvaders zullen we ook belangrijke zaken over de gemeente van Christus bestuderen. Dat kan niet anders. Het is prachtig en vol troost dat wij de Persoon en het werk van Christus – Zijn hoofd-zijn, Zijn schoonheid en Zijn verlossingswerk – niet kunnen bestuderen zonder tegelijkertijd verleid te worden tot het onderzoeken van de geschiedenis, de voorrechten en de heerlijkheid van Gods gemeente. Alles wat Jezus als Middelaar deed, deed Hij als Vertegenwoordiger. Aan de ene kant vertegenwoordigde Hij God; aan de andere kant vertegenwoordigde Hij Zijn gemeente. O, wat beseffen Gods heiligen maar weinig van de positie van waardigheid, verhevenheid, rijkdom en kracht waartoe zij vanwege hun vereniging met de Heere Jezus opgewekt zijn! Wegens deze hechte, onverbreekelijke verbondsvereniging zijn gelovigen met Christus gekruisigd en met Christus opgewekt. Zij zullen met Christus naar de hemel opvaren, met Christus terugkomen en met Christus heersen in heerlijkheid, als koningen en priesters voor God voor eeuwig, op welke plaats de zetel van Zijn regering dan ook zal staan!

Deze waarheid heeft een heiligende en troostvolle uitwerking op onze geest. Besef dat Christus en u één zijn; nauw, teder en onlosmakelijk verenigd. Dan zal deze wederzijdse genegenheid, dit gezamenlijk belang, deze onuitputtelijke bron van alle goeds,

veel lasten van uw schouders afnemen. Deze waarheid zal veel angsten stillen en veel donkere wolken een gouden randje geven. Ze dringt u om uit liefde de weg van Gods geboden te gaan met blijmoedige, onvoorwaardelijke gehoorzaamheid.

Laten wij nu, ootmoedig en oprecht, onze gedachten richten op de geestelijke overdenking van Christus, zoals Hij in dit deel van de geschiedenis van de aartsvaders voorafschaduw wordt. Moge de Geest van God, de Openbaarder en Verklaarder van Christus en van Zijn waarheid, onze geest de zalving schenken die aan het type betekenis geeft, aan de schaduw inhoud en aan de profetie vervulling. Mogen onze overdenkingen over dit onderwerp Schriftuurlijk zijn en gepast, geestelijk en heiligend. Mogen wij erdoor vernederd worden en Christus verhoogd, tot heerlijkheid van God de Vader!

Om bij deze belangrijke episode in het leven van de aartsvader te komen, moeten we stilzwijgend voorbijgaan aan allerlei andere sprekende en leerzame gebeurtenissen. We zullen niet spreken over zijn lijden en vernedering in Egypte of over zijn verlossing uit de gevangenis. We beginnen deze reeks overdenkingen terwijl Jozef al met een bijna koninklijke waardigheid is bekleed. Sommige van deze ‘verzwegen’ gebeurtenissen zullen gaandeweg nog wel aan de orde komen, ook al zijn ze niet van wezenlijk belang voor de Evangeliewaarheden die we bespreken. Want ook die gebeurtenissen mogen gezien worden als schaduwen van Christus en Zijn gemeente.

We beginnen bij de periode van Jozefs leven waarin hij een zeer hoge functie in het rijk van de farao heeft ontvangen. Hij is nu de bestuurder van heel Egypte en de belangrijkste man van het land, op de farao zelf na. Het rijksbestuur en het beheer van de koninklijke schatten zijn aan hem toevertrouwd. ‘Daarna zeide Farao tot Jozef: Naardien God u dit alles heeft bekendgemaakt, zo is er niemand zo verstandig en wijs als gij. Gij zult over mijn huis zijn, en op uw bevel zal al mijn volk de hand kussen; alleen

deze troon zal ik groter zijn dan gij. Voorts sprak Farao tot Jozef: Zie, ik heb u over gans Egypteland gesteld' (Gen. 41:39-41).

Dit gezegd hebbend, wil ik u opnieuw herinneren aan het doel waarmee wij deze typen en schaduwen van Christus bespreken. Het is niet allereerst onze bedoeling om de geschiedenis van deze aartsvader te overdenken, maar om de Heere Jezus Christus te laten zien in Zijn verhouding tot Zijn gemeente. Ik wil Zijn heerlijkheid, schoonheid en volheid onthullen en de hechte band laten zien die Hem met al Zijn broederen verenigt. Ik leid u graag tot een meer persoonlijke kennis van wat Christus voor u is, en wat u voor Christus bent.

De punten van onze overdenking in dit hoofdstuk zijn: *de hongersnood, de roep om brood, en het bevel: 'Ga naar Jozef.'*

De hongersnood

Het land Egypte was geslagen met een zware hongersnood. De zeven jaren van overvloed waren voorbij. Het volk had nu ook het allerlaatste oude koren opgegeten. De graanschuren waren leeg, de voorraden uitgeput en de Egyptenaren voelden de honger knagen. Dit gebeurde allemaal precies zoals Jozef had voorspeld. Want Jozef was een man Gods en hij sprak zoals de Geest van God hem ingaf. Het was door Gods Geest dat hij de dromen van de farao uitgelegd had. Wat hij toen door goddelijke inspiratie gesproken had, ging dus letterlijk in vervulling.

Laat me hier een korte opmerking maken. Laat uw geloof in de goddelijke inspiratie van de Schrift sterker en dieper worden, en uw eerbied ervoor groter. Want u mag er zeker van zijn dat heilige mensen van God, door de Heilige Geest gedreven, ze gesproken hebben (2 Petr. 1:21). Alles wat zij gezegd hebben, zowel over genade als over oordeel, zal zonder twijfel letterlijk gebeuren!

Dit moment in de Egyptische geschiedenis is vol van rijk geestelijk Evangelieonderwijs.

Een grotere hongersnood dan toen in Egypte heerste, woedt op

dit moment in deze gevallen en afvallige wereld. De jaren van geestelijke overvloed wijzen op de tijd waarin de wereld nog in de oorspronkelijke staat van gerechtigheid, oprechtheid en heiligheid verkeerde. Men genoot alle zegen die God kon geven of die de mens ervaren kon. Deze tijd is nu verleden tijd. De mens leefde in zijn eigen gerechtigheid, stond in zijn eigen heiligheid en wandelde in gemeenschap met Jehova – tot op het moment dat hij zijn trouw aan God verbrak en de hof van Eden ontvluchtte. Dit waren voor de mens jaren vol rijkdom, weelde en overvloed. Wat een zaligheid, wat een volheid van zegen hebben de eerste mensen ervaren en genoten in die jaren dat er nog volop gerechtigheid, heiligheid en vrede heersten in deze nu zondige en vervloekte wereld! Wie kan zich daar een voorstelling van maken, wie kan dit bevatten, welke tong kan het beschrijven? Maar deze jaren van overvloed zijn voor altijd voorbij. De jaren van geestelijke hongersnood zijn gekomen. Welk tijdperk van de wereldgeschiedenis u ook bestudeert, in welk klimaat u ook rondreist, welk mens u ook in de ogen kijkt – overal ziet u morele hongersnood en geestelijke zielsverlatenheid. Ieder mens geeft blijk van een diepe armoede en een groot gebrek waarin niet één schepsel kan voorzien.

Het plan voor onze redding, de verlossing van de mens door de Heere Jezus Christus, de openbaring van het heerlijke Evangelie van de zalige God (1 Tim. 1:11), alles wat God ons gegeven heeft in de Zoon van Zijn liefde – dit alles rust op één zwaarwegend feit. Dat is het feit dat onze natuur, geestelijk en verstandelijk, een verhongerende, behoeftige natuur is, omdat er in de grote voorraadschuur van deze wereld niets te vinden is wat ook maar één behoefte of begeerte van de menselijke ziel stillen of vervullen kan.

Vanwaar komt deze rusteloosheid die onze natuur doortrekt? Vanwaar deze ontevreden trek op ieder gezicht? Vanwaar die diepe rimpels op elk voorhoofd? Vanwaar die universele roep

van ons, mensen: ‘Wie zal ons ook maar *iets* goeds doen zien?’ Wat zegt u? Kunt u echt helemaal niets goeds vinden in dit grote heelal dat God geschapen heeft? Nee. De mens ontdekt dat alle geschapen goederen net een gebroken watervat zijn. Hij maakt het ene na het andere vat, hij neemt het ene na het andere initiatief, hij smeedt steeds weer nieuwe plannen om gelukkig te worden. Het een lijkt nog veelbelovender dan het ander. Maar nog steeds is zijn ziel één grote, hunkerende leegte. Zijn hart is rusteloos, zijn geest bevreesd, zijn verstand niet verzadigd. Zo reist onze arme, hongerige, verlangende, behoeftige ziel de kring van alle *geschapen* zegeningen rond, om zijn reis ten slotte te beëindigen met de verdrietige klacht: ‘Wie zal ons het goede doen zien?’ (Ps. 4:7).

De roep om brood

We gaan verder. Laten we nadenken over de roep om brood. ‘Als nu gans Egypteland hongerde, riep het volk tot Farao om brood.’ We horen een vurige smeekbede: ‘Het volk *riep* tot de farao.’ Hier klinkt het besef van hun kwellende nood in door; een diep gevoelde, intense overtuiging van de heersende hongersnood. Ze wisten dat ze aan het verhongeren waren, dat hun graanschuren leegstonden en dat hun voorraden totaal uitgeput waren. Maar daar bleef het niet bij. Vanwege het verpletterende gewicht van hun nood stonden ze als één man op om een beroep op de farao te doen. Ze ervoeren de bittere hongersnood aan den lijve. Ze voelden de knagende honger en wisten dat ze het op deze manier niet lang overleven zouden. Daarom stonden ze als één man op en riepen: ‘Geef ons brood!’

Welk geestelijk onderwijs ligt hierin? De mensheid kent één grote behoefte: de behoefte aan geluk. Ieder van ons snakt naar iets wat zal voorzien in het intense verlangen van ons geestelijke, morele en verstandelijke wezen. Sommigen zoeken het in plezier, anderen in seksualiteit, anderen in kennis, weer anderen

in de politiek. En het zijn er niet weinig die het zoeken in wat gewoonlijk 'de godsdienstige wereld' genoemd wordt.

Voor deze laatsten hebben het plezier en de intellectuele hoogstandjes van de wereld weinig aantrekkingskracht. Nog veel minder hebben ze de ambitie om de ladder van menselijk respect te bestijgen en hun naam opgetekend te zien worden bij die van 'de groten der aarde'. Zij proberen het verlangen, het hongeren en dorsten van hun natuur te stillen door middel van een zelf samengestelde godsdienst. Godsdienstige plichten, godsdienstige beloften, godsdienstige opwinding, godsdienstige rituelen en ceremonies worden gretig gezocht en volhardend onderhouden. Zo willen ze aan hun morele hunkering tegemoetkomen om rust en verzadiging voor hun ziel te verkrijgen.

Er is nog een andere groep, een kleinere. Die is absoluut geestelijker en gelukkiger. Ik bedoel de mensen die om brood roepen vanwege de onderwijzende, levendmakende werking van God, de eeuwige Geest. Het hongeren en dorsten naar gerechtigheid, naar heiligheid, naar Christus, naar God – dit zijn kenmerken van een gelovige ziel. Dit tekent niet het leven van de onwedergeboren, niet levend gemaakte, vleselijke mens. O, nee! De zalige en eeuwige Geest is de Bron van alle geestelijke gevoelens, overtuigingen, verlangens en ademteugen van de levend gemaakte, vernieuwde mens. Hijgt u naar Christus? Dorst u naar Christus, de Bron van het leven? Dorst uw ziel naar God in een dor en droog land, waar geen water is? Dan, geliefden, kent u geestelijke dorst en geestelijke honger, die door de Heilige Geest in uw ziel gewerkt zijn.

Het is de Geest Die u overtuigt van uw verloren, verdorven staat. Het is de Geest Die uw ogen opent voor uw eigen zondigheid, slechtheid en leegte. Het is de Geest Die u laat zien dat u al uw oorspronkelijke gerechtigheid verloren hebt. Hij laat zien dat u als een arme, verhongerende zondaar aan de voeten van Jezus ligt, in het besef dat niemand anders u helpen kan. Er is verschil

tussen een ziel die enkel naar natuurlijke goederen en aards geluk dorst, en een ziel die geestelijk hongert en dorst naar Christus. Houd dat onderscheid in het oog!

Probeerde u, mijn lieve lezer, deze hunkering van uw geestelijke natuur vroeger te verzadigen door godsdienstige rituelen, ceremonies, plichten en deelname aan de sacramenten? Door naar de kerk te gaan, waarna u naar huis terugkeerde met nog steeds die verpletterende zondelast? Met nog steeds die knagende honger? Zonder vrede met God, zonder gevoel van vergeving, zonder duidelijk zicht op uw aandeel aan Christus? Zonder dat er ook maar één ster twinkelde tussen de donkere wolken boven uw hoofd? Zonder dat u wist: ik ben door God aangenomen als Zijn kind? Maar heeft de gezegende Geest nu uw ogen geopend om te zien dat uw eigen daden u niets kunnen baten? Heeft Hij u, leeg en zondig, aan de voeten van de Zaligmaker gebracht, hongerig naar het brood van God? Bent u dankbaar voor de kruimels die van Zijn tafel vallen? Dan wens ik u de vreugde van deze nieuwe gevoelens toe!

Misschien is het slechts een zucht, een traan, een verlangen dat aan uw berouwvolle hart ontspringt. Hoe gering ook, de Geest is de Bron ervan en Hij zal Zijn werk voltooien. Het kwam van God, het zal tot God opstijgen en in God zal het eindigen en eeuwig rusten.

Tot zover over de *roep* om brood.

Laten we ook even aandacht schenken aan het *onderwerp* van deze roep. Waar riep men om? Er was maar één ding dat de nood van het volk lenigen kon. Bied hun de kostbaarste juwelen aan, de meest uitgestrekte landgoederen, de hoogste rang, onschatbare rijkdommen ... Ze zouden zich van u afkeren en zeggen: 'Waarom spot u zo wreed met onze ellende? Wij komen om van honger; geef ons *brood*, anders sterven we!'

Wat is de ene grote behoefte van de ziel? Wat kan deze diepe,

intense begeerte vervullen? *Rijkdom*? Dat is uittentreuren geprobeerd, en tevergeefs. Vraag het de miljonair. Hij zal u vertellen dat het harde werken om zijn rijkdom te verwerven, het risico van de investeringen, de vrees het bezit weer te verliezen en de gedachte het te moeten achterlaten hem berooft van alle troost die zijn bezit hem zou kunnen geven. Rijkdommen kunnen hun bezitter onmogelijk gelukkig maken.

Is het *de wereld*? O, zeker niet! Die is tot in alle hoeken en gaten doorzocht en kan nauwelijks nog een nieuwe bron van plezier of genot opleveren. Als het niet zo diepriet was, zou je soms bijna kunnen lachen om de kinderlijke manieren waarop de wereldling dit intense verlangen probeert te bevredigen. Je ziet hoe hij bellen blaast, prullen najaagt, stro verzamelt – en dat terwijl de Zoon van God hem een kroon vol diamanten voorhoudt; ware heerlijkheid, eer en onsterfelijkheid!

Zal *het schepsel* het verlangen van de ziel vervullen? Vraag dat aan iemand die het edelste schepsel gevonden heeft dat ooit op aarde gevonden werd. Al is het een engel, zo indrukwekkend dat de ziel in grote bewondering voor hem neervalt – heeft dit schepsel zijn diepe, kwellende leegte vervuld? Wat een begoocheling, wat een fantasie, wat een bespottelijkheid! Een fata morgana in de woestijn is er niets bij. Of, in de ernstige woorden van de profeet: ‘Het zal alzo zijn, gelijk wanneer een hongerige droomt, en zie, hij eet, maar als hij ontwaakt, zo is zijn ziel ledig; of, gelijk als wanneer een dorstige droomt, en zie, hij drinkt, maar als hij ontwaakt, zie, zo is hij nog mat en zijn ziel is begerig’ (Jes. 29:8). Nog eens vraag ik: Wat zal de begeerte van de ziel vervullen? Brood, alleen maar brood! Hier kunnen wij veel van leren in ons streven het Evangelie in heel de wereld te verkondigen. Waarom wordt er zoveel gesproken over onderwijs? Zal onderwijs de honger van de mensenziel verzadigen? Waarom al die opwinding over sociale wetenschappen? Zullen die onze morele hongersnood oplossen? Onze wetgevers, onze filosofen, onze politiek

economen en allerlei morele hervormers verliezen deze grote waarheid uit het oog!

De ziel van de mens heeft het Evangelie nodig. Niets dan het Evangelie van Christus zal zijn diepe geestelijke behoeften vervullen. Niets dan het Evangelie zal onze gevallen, hongerige en verbrijzelde mensheid verheffen, heiligen en redden. De wereld vraagt om brood. Als wij onderwijs, wetenschap en morele hervormingen geven en niet het Evangelie van Christus, bieden we haar ... een steen. O, houd deze waarheid altijd in het oog. Dan zult u wijzer zijn dan de grootste van de wereldse wijzen, een betere filosoof dan de meest geleerde mens, want u zult weten dat niets minder dan het heerlijke Evangelie van de zalige God de ziel van een mens opnieuw geboren doet worden. Niets minder dan het Evangelie heiligt en redt onze ziel.

Deze waarheid kreeg een centrale plaats in de grote opdracht die onze Heere Zijn discipelen gaf voordat Hij het toneel van Zijn moeitevolle arbeid en Zijn lijden verliet. 'Ga heen in de gehele wereld en *predik het Evangelie* aan alle schepselen!' Het is alsof Hij zei: 'De wereld sterft van honger, de mensen vergaan. Ik geef jullie het Brood des levens. Ga eropuit en deel het met gulle hand uit aan alle schepselen onder de hemel. De enige grens aan jullie roeping is de nood en ellende van de mensen.'

Laten we een wat nauwkeurigere definitie zoeken. Wat is die ene grote roep van een werkelijk geestelijk wedergeboren en levend gemaakte ziel? Roept hij niet om JESUS, het Brood des levens? Geen twijfel mogelijk! Ga naar de zondaar die onder de last van de wet gebukt gaat. Ga naar de man die overtuigd is van zijn zonde en verlorenheid, die het gegeven is de leegte van zijn eigen gerechtigheid te zien. Vraag hem: 'Wat zou u gelukkig maken?' Draag hem op zijn godsdienstige plichten waar te nemen, de sacramenten te gebruiken, naar zijn gemeente of zijn voorganger te gaan. Hij zal u bitter bestraffen: 'Als een stervende vraag ik u om

brood, en u geeft me kaf. Ik heb Christus nodig! Ik moet weten dat mijn zonden vergeven zijn, dat mijn overtredingen uitgedelgd zijn, dat God mij tot Zijn kind aangenomen heeft. Niets minder dan dat heb ik nodig. Ik heb alle andere middelen geprobeerd. Nu ben ik aan het eind van mijn eigen werken gekomen en ik verga van honger. Ik heb geprobeerd mijn zielsverlangen te verzadigen met het kaf. Alles tevergeefs! Geef me Christus, of ik sterf! Christus alleen! Niemand anders dan Christus! Al zet u me op een bergtop en biedt u me de wereld aan; ook vanaf daar zal ik zien dat ik zonder Christus verloren ben, sterf, verga! Heere, ik val aan Uw voeten. U alleen hebt het brood van eeuwig leven. Hier aan Uw voeten zal ik blijven liggen, ik klamp me aan U vast. En als ik verga van honger, zal het zijn terwijl ik U vraag, U smeek, U roep om brood!

O, dank God als Zijn Geest u het verschil heeft laten zien tussen het Brood des levens en het kaf waarmee mensen uw geestelijke honger proberen te stillen. Val op uw knieën en dank God als Hij u geleerd heeft dat niemand anders dan Christus de nood van uw ziel lenigen kan. Christus, de gekruisigde Zaligmaker Die verzoening aangebracht heeft! Het bloed van deze Zaligmaker wast de hardnekkigste vlekken van uw schuld schoon. Zijn mantel der gerechtigheid rechtvaardigt ieder die gelooft van al zijn zonden. Jezus Zelf is het Brood voor de ziel. Laten we naar Zijn eigen duidelijke en indrukwekkende onderwijs luisteren. 'En Jezus zeide tot hen: Ik ben het Brood des levens; die tot Mij komt, zal geenszins hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten' (Joh. 6:35). 'Ik ben het levende Brood Dat uit de hemel nedergedaald is; zo iemand van dit Brood eet, die zal in der eeuwigheid leven. En het brood dat Ik geven zal, is Mijn vlees, hetwelk Ik geven zal voor het leven der wereld' (vers 51). 'Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden, tenzij dat gij het vlees van de Zoon des mensen eet en Zijn bloed drinkt, zo hebt gij geen leven in uzelfen' (vers 53). 'Die Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, die

blijft in Mij en Ik in hem' (vers 56). 'Die dit Brood eet, zal in der eeuwigheid leven' (vers 58).

Laten we deze algemene waarheid eens van dichterbij bekijken. Brood bestaat uit meerdere ingrediënten. Geestelijk gezien zijn dit de keren dat u een blik op Christus ontvangt. Elk daarvan is dierbaar voor wie Hem kent en liefheeft. En de ene blik op de Heere Jezus kan met meer kracht en volheid ontvouwd en toegepast worden dan de andere; daarin is de Geest soeverein. Misschien hebt u het nodig te weten dat uw zonde vergeven is. Jezus Christus is die vergeving; Zijn dierbare bloed spreekt van vergeving. Als ook maar één druppel van Zijn bloed aan uw geweten toegepast wordt, zult u verzekerd zijn van volkomen vergeving. 'In Dewelke wij de verlossing hebben door Zijn bloed, namelijk de vergeving der zonden' (Kol. 1:14).

Misschien hebt u het nodig te weten dat u vrede met God hebt. Die vrede zult u ontvangen wanneer de gerechtigheid van Christus u toegerekend wordt. 'Wij dan gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus' (Rom. 5:1).

Misschien moet u weten dat u werkelijk met Christus verenigd bent. Het geloof in Christus zal u deze vereniging meedelen. Zo kunnen wij alles samenvatten in deze ene grote waarheid: Jezus Christus, Wiens vlees waarlijk spijs is en Wiens bloed waarlijk drank is (Joh. 6:55).

En als Gods Geest u een hongeren en dorsten naar Christus gegeven heeft, mag u de Heere Jezus Christus ontvangen als het levende Brood Dat uit de hemel neergedaald is (Joh. 6:51). Wat een voorrecht; een weergaloos geschenk van Gods genade!

Het bevel: 'Ga naar Jozef'

Deze geschiedenis van Jozef bevat een voorafschaduw van een buitengewoon belangrijke waarheid, die ik u duidelijk voor ogen

moet stellen. Is het u opgevallen dat de farao niet rechtstreeks antwoord gaf toen de Egyptenaren hem om brood smeekten? Zij deden een beroep op hem, maar hij verwees ze naar Jozef. ‘Gaat tot Jozef.’

Waarom? Omdat al het koren van Egypte bij Jozef in bewaring was gegeven. De farao wilde Jozef verhogen en eren. Daarnaast wilde hij het volk leren dat dit de manier was waarop zijn regering werkte; ieder die hem iets wilde vragen, moest dat via zijn eerste minister doen. Dat was de landvoogd, de schatmeester van het rijk. Jozefs woorden en daden hadden koninklijk gezag. Woorden schieten tekort om te beschrijven hoe belangrijk en kostbaar de Evangeliewaarheid is die hierin wordt voorafschaduw.

De Heere Jezus is de enige Middelaar tussen God en mensen (1 Tim. 2:5). Alle schatten van genade zijn Hem in handen gegeven; Hij is de Beheerder van het eeuwigdurende verbond. ‘Niemand komt tot de Vader dan door Mij’ (Joh. 14:6). ‘Ik ben de Deur’ (Joh. 10:9). ‘Door Hem hebben wij beiden de toegang door één Geest tot de Vader’ (Ef. 2:18). Wat kan nog duidelijker zijn dan deze waarheid; dat wij alleen door de Zoon zalig gemaakt kunnen worden? Dat wij alleen door de Zoon genade kunnen ontvangen? Dat wij alleen door de Zoon gemeenschap met de Vader kunnen hebben? Vanwege Christus’ gerechtigheid kan God ons aannemen. Door Christus’ bloed naderen wij tot God. In de Naam van Christus leggen wij onze gebeden neer bij de Vader. De gave van al die dierbare zegeningen, het dagelijks brood, het voortdurend voorzien in al onze behoeften, zal zijn in en door de Heere Jezus, opdat alle mensen de Zoon eren, zoals zij de Vader eren (Joh. 5:23).

Deze waarheid kan licht geven over de verwarrende ervaring van sommige lezers. Wat zijn er veel mensen die naar de Vader gaan om vergeving en vrede te ontvangen, om als Zijn kind aangenomen te worden, om alle zegeningen van het dagelijks leven uit Zijn hand te ontvangen *zonder* dat ze het Middelaarschap

en de volheid van de Heere Jezus Christus erkennen! Kijk nog eens naar de schaduw. Deze hongerige Egyptenaren liepen Jozef voorbij. Ze erkenden de eerste minister niet. Ze zagen niet dat Jozef alle graanschuren, ja, al het koren van Egypte in bewaring had. Ze gingen rechtstreeks naar de farao, maar bij hem vonden ze geen gehoor.

Misschien beschrijft dit de geestelijke staat en toestand van uw ziel. U vraagt zich af waarom u al jarenlang zoekt, leest, bidt en werkt en toch niet één stap verder gekomen bent in uw geestelijk leven. Niet één straal van Gods liefde heeft uw ziel verwarmd. Geen zoete vrede stroomt als een rivier in uw hart. Er is geen vreugde die uw geest verheugt. U ervaart niets van verzoening, van de aanneming tot Gods kind en van de begenadiging in de Geliefde. U gaat al weken-, maanden- of zelfs jarenlang tot God, maar u beseft niet dat de Heere Jezus Christus de ware, de geestelijke Jozef van de Gemeente is. U ziet niet dat Hij alle volheid van zegen in beheer gekregen heeft.

‘Ga naar Jozef.’ ‘Ga naar Mijn Zoon’, zegt de Vader. ‘U smeekt om brood, u vraagt om vergeving en verzoening, u hongert en dorst naar genade? Ga naar Mijn Zoon! Ik heb hulp besteld bij een Held. Ik heb Hem verheven boven Zijn broeders en zal Hem eren en verhogen. Hij werd vernederd en geslagen, maar nu is Hij verhoogd en gekroond. Hij stierf, stond weer op en leeft; Hij beheert alle zegeningen van Mijn verbond. Ga naar Hem toe; en alles wat u in Zijn Naam vraagt, zal Ik u geven.’

Zo spreekt de Vader tot u in deze geschiedenis van Jozef. En zo bevestigt onze Heere deze waarheid: ‘Zo wat gij begeren zult in Mijn Naam, dat zal Ik doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde. Zo gij iets begeren zult in Mijn Naam, Ik zal het doen’ (Joh. 14:13-14). ‘Voorwaar, voorwaar Ik zeg u: Al wat gij de Vader zult bidden in Mijn Naam, dat zal Hij u geven. Tot nog toe hebt gij niet gebeden in Mijn Naam; bidt en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld zij’ (Joh. 16:23-24).

Ziet u waarom u wel hebt gevraagd, maar niet hebt ontvangen? U ging niet tot God in de Naam van Jezus. U pleitte niet op Zijn verdiensten. U hebt Zijn Naam niet geëerd. U ging niet tot de Vader met dat ene argument, met dat enige pleidooi dat nooit faalt: het verzoenende bloed van Immanuël. ‘Gij bidt, en gij ontvangt niet, omdat gij kwalijk bidt’ (Jak. 4:3).

Zo leren wij, niet alleen in dit type, maar ook door de woorden van onze Heere Zelf, dat het gebed zowel tot de Zoon als tot de Vader gericht moet worden. Een gelovige zou hier geen moment aan moeten twifelen. Erken Zijn Godheid, en u erkent Zijn aanspraak op goddelijke aanbidding. Erken dat Hij het Hoofd van de Gemeente is, en u erkent dat Hij de Gemeente bestuurt. Erken Hem als de enige Uitdeler van genade, en u kunt niet anders dan uw smeekbeden om die genade rechtstreeks en persoonlijk tot Hem richten. Aarzel dus niet om uw belijdenis van zonde, uw smeekbeden om vergeving en genade, uw hunkeren naar meeleven, uw lofprijzing en aanbidding tot de Heere Jezus Christus te richten, zoals u ze ook tot de Vader richt.

En als u uw allerlaatste adem uitblaast, laat het dan zijn met de woorden van de stervende Stefanus: ‘Heere Jezus, ontvang mijn geest!’ (Hand. 7:59). Als u Hem op deze manier eert, zal Hij u eren. Ga dus tot Jezus, en nader tot de Vader door Jezus. Dan zullen al uw behoeften vervuld worden. Want er is koren in Egypte. Er is brood genoeg, brood in overvloed. U hoeft niet te sterven. Maar o, als u sterft, laat het dan zijn terwijl u tot Jezus gaat! Verlaat u volkomen op Hem. Laat geen zonden, verachtering, armoede of ongeloof u bij Jezus weghouden. Zeg met de dichter:

*I'll go to Jesus, though my sin
Has like a mountain rose;
I know His courts, I'll enter in,
Whatever may oppose.*

*I'll to the gracious King approach,
Whose scepter pardon gives,
Perhaps He will command my touch,
And then the suppliant lives.*

*Perhaps He will admit my plea,
Perhaps will hear my prayer;
But if I perish, I will pray,
And perish only there.³*

In deze periode van Jozefs leven zien we de voorafschaduwning van nog een andere Evangeliewaarheid. Anticiperend op de zeven jaar durende, verpletterend zware hongersnood had de farao in de graanschuren van Egypte een ruime voorraad koren voor het volk verzameld. Is er ooit een dierbaardere waarheid geïllustreerd? Van eeuwigheid heeft God – in de Zoon van Zijn liefde, in het verbond van verlossing en in Zijn eeuwig voornemen – gezorgd voor volkomen verlossing en zaligheid voor onze arme, hongerige, stervende zielen. Denk niet dat de verlossing pas later door God bedacht is. Denk niet dat de vrije zaligheid pas later in Gods Geest opkwam. O, nee! Nooit was er een grotere misvatting in de theologie!

God wist al van eeuwigheid dat de mens zou vallen. Hij voorzag de afvalligheid van de mensheid en trof maatregelen. In de raad der eeuwigheid dacht God het grote verlossingsplan uit. In de hemelse graanschuren verzamelde Hij het brood dat in de behoeften van onze hongerige natuur zou voorzien. Hij zorgde voor een

3. Ik zal naar Jezus gaan, ook al hebben mijn zonden zich opgestapeld tot een grote berg. Ik ken Zijn hof; daar zal ik binnengaan, wat er ook tegenop komt. Ik zal naderen tot de genadige Koning, Wiens scepter vergeving schenkt. Misschien zal Hij mij Zijn scepter toesteken; dan zal de smekeling leven. Misschien zal Hij naar mijn smeekbede luisteren, misschien zal Hij mijn gebed verhooren. Maar als ik omkom, zal ik biddend aan Zijn voeten omkomen. (Uit 'Come, humble sinner, in whose breast', Edmund Jones, 1722-1765.)

onuitputtelijke voorraad aan vergevende, heiligende, rechtvaardigende, troostende genade, omdat Hij de val, de ellende en de geestelijke hongersnood van onze arme zondige wereld voorzag. ‘Dezen, door de bepaalde raad en voorkennis Gods overgegeven zijnde, hebt gij genomen en door de handen der onrechtvaardigen aan het kruis gehecht en gedood’ (Hand. 2:23).

Geliefden, het beekje is zoet, de rivier is nog zoeter, maar de bron waar beide uit voortkomen is het allerzoetst. Laten we het beekje volgen naar de rivier, en dan de rivier naar de bron. ‘Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde; daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid’ (Jer. 31:3). Het Brood des levens smaakt extra zoet, de stroom van het water des levens is des te verfrissender, als u denkt aan Gods eeuwigdurende liefde en Zijn voornemen van genade met u! ‘O, hoe groot is Uw goed, dat Gij weggelegd hebt voor degenen die U vrezen!’ (Ps. 31:20). Alle verbondszegeningen van verlossing en genade zien dus vooruit. Ze anticiperen op de omstandigheden van Gods volk, op hun behoeften en smeekbeden.

Daarom mogen wij geloven dat er geen nieuwe nood zal ontstaan, dat geen nieuwe beproeving ons zal overweldigen, dat er geen nieuwe gebeurtenis zal plaatsvinden die niet door God voorzien is en waarop in de volheid van Christus en de rijkdom van het genadeverbond geen antwoord gevonden wordt. Leg uw toekomst daarom rustig, vol vertrouwen en hoop in Zijn hand. Voor heel die toekomst heeft uw hemelse Vader voorzien in en door Jezus. Als de zeven jaren van overvloed voorbij zijn en de zeven jaren honger aanbreken, zult u ontdekken dat de Heere Jezus Gods Schatbewaarder en Aalmoezenier is. Het heeft de Vader behaagd dat in Hem heel de volheid wonen zou (Kol. 1:19). Laten wij het daarom vol dankbaarheid uitjubelen: ‘Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in de hemel in Christus. Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, vóór de grondlegging der wereld’

(Ef. 1:3-4). Ja, voordat ook maar één atoom van de materie gevormd was, voordat ook maar één steen van het fundament van dit machtige gebouw gelegd was, voordat ook maar één ster aan de hemel scheen of een lichtstraal de duisternis van de chaos doorpriemde, waren genade en heerlijkheid al voor ons bereid in Christus Jezus.

Dit gedeelte illustreert nog een andere Evangeliewaarheid. Hoe oud de graanvoorraad ook was, voor de uitgehongerde ontvangers zou deze zijn als de zegen van een nieuwe oogst. Zo is het ook met de zegeningen van het Evangelie. God is van oude tijden af. Datzelfde geldt voor de zegeningen van genade. Toch zijn ze voor ons dagelijks geloofsleven steeds weer nieuw. Jezus is de Middelaar van het nieuwe verbond (Hebr. 12:24). ‘Want dat is Mijn bloed, het bloed des Nieuwen Testaments’ (Matth. 26:28). ‘Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel’ (2 Kor. 5:17). ‘Die ons ook bekwaam gemaakt heeft om te zijn dienaars des Nieuwen Testaments’ (2 Kor. 3:6). Zo wilde God ons leren dat wij tot Jezus moeten komen om steeds opnieuw, ja, dagelijks genade te ontvangen. Dagelijkse genade voor dagelijks verderf. Dagelijkse kracht voor dagelijkse dienst. Dagelijks meeleven in ons dagelijkse verdriet. Dagelijkse bijstand voor onze dagelijkse beproevingen. Dagelijks voedsel voor dagelijkse honger.

‘Tot Welken komende ...’ (1 Petr. 2:4). ‘Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en in der eeuwigheid’ (Hebr. 13:8). Ga dus naar Jezus, met elke nieuwe situatie en gebeurtenis en nood. Jezus, onze ‘Boom des levens’, draagt altijd vrucht; elke maand, elke dag van de maand en elk uur van de dag. Hij leerde u bidden: ‘Geef ons heden ons dagelijks brood.’ En Hij belooft: ‘Doe uw mond wijd open, en Ik zal hem vervullen’ (Ps. 81:11). Laat dan het leven dat u in het vlees leeft, elk uur vol zwakheid, beproevingen en zorgen, hiervan doortrokken zijn. Ga dagelijks naar de goddelijke Graanschuur om nieuwe zegeningen te ontvangen.

Waar u ook naar hunkert, in Jezus vindt u wat u nodig hebt. U hebt geen zonde die Zijn bloed niet kan schoonwassen. U hebt geen verdriet dat Zijn meeleven niet zal verzachten. U hebt geen zwakheid waarin Zijn genade u niet te hulp zal komen. U wordt niet gesteld voor moeilijke situaties waarin Zijn wijsheid u niet zal leiden. U hebt geen gebrek waarin Zijn volheid niet zal voorzien.

*Grace taught my wandering feet
To tread the heavenly road;
And new supplies each hour I meet,
While pressing on to God.⁴*

In dit alles herkennen wij Gods wil en voornemen met de eervolle positie waartoe Hij Zijn Zoon Jezus Christus verhoogd heeft. De voorafschaduwung hiervan in Jozefs leven bevat veel onderwijs. ‘En Farao nam zijn ring van zijn hand af en deed hem aan Jozefs hand, en liet hem fijne linnen klederen aantrekken, en legde een gouden keten aan zijn hals. En hij deed hem rijden op de tweede wagen die hij had; en zij riepen voor zijn aangezicht: Knielt! Alzo stelde hij hem over gans Egypteland’ (Gen. 41:42-43). Ziet u hier de schaduw van onze Jozef uit het Evangelie? Want wat lezen wij daar? ‘Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven alle naam is, opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen alle knie dergenen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en alle tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid Gods des Vaders’ (Fil. 2:9-11).

Lezer, hebt u uw knie al voor Jezus gebogen? Hebt u uw hart gebogen in aanbidding, geloof en liefde? Buigen voor Hem zult u doen, hetzij in deze wereld, hetzij in de toekomstige – in de

4. Genade leerde mijn dwalende voeten de hemelse weg te betreden. Uur na uur ontvang ik nieuwe genade, terwijl ik mij uitstrek naar God. (Uit ‘Grace! ’tis a charming sound’, Philip Doddridge, 1740.)

tijd of in de eeuwigheid. De Vader heeft heel het oordeel aan de Zoon gegeven, ‘opdat zij allen de Zoon eren, gelijk zij de Vader eren’ (Joh. 5:22-23). ‘Voor Mijn Zoon zullen zij ontzag hebben’ (zie Matth. 21:37). Hebt ú ontzag voor Hem? Verhoogt u Hem, kroont u Hem, dient u Hem? God zal degene die Zijn Zoon Jezus Christus onteert niet voor onschuldig houden. Hij zal niet voor onschuldig houden wie Jezus’ Godheid ontkent, Zijn verzoening verwerpt en weigert Hem lief te hebben, te dienen en te verheerlijken. O, buig uw hart en uw knie voor Jezus! Plaats de koninklijke diadeem op Zijn goddelijke hoofd en aanbid Hem in Zijn priesterlijk ambt. Dan zal Hij ú tot een koning en priester voor God maken wanneer Hij in heerlijkheid verschijnt!

‘Ga naar Jozef.’ Als wij deze woorden lezen in het licht van het Evangelie, wat klinkt hier dan een volheid, ernst en hoop in door! In hun geestelijke betekenis klinken ze ons aangenamer in het oor dan het harpspel van een engel, ja, indrukwekkender dan de bazuin van de aartsengel.

‘Ga naar Jezus!’ Mijn lezer, denk niet dat deze korte woorden u niets te zeggen hebben. Nooit werden er woorden gesproken van groter gewicht, meer belang, grotere kostbaarheid. Dit is een kwestie van leven of dood; u moet naar Jezus gaan, anders bent u verloren! Uw gehoorzaamheid aan deze nodiging is bepalend voor uw toekomst in de zaligheid of de rampzaligheid, in de hemel of de hel.

Uw geestelijke toestand wordt in zeker opzicht getekend in het verhaal van de verloren zoon, die naar een ver land reisde en vervolgens – nadat hij alles opgemaakt had – als bedelaar bij zinnen kwam tijdens een zware hongersnood. Aangespoord door de herinnering dat er in het huis van zijn vader brood in overvloed was, stond hij op en ging naar zijn vader. Het is omwille van uw leven dat ik u nu met alle ernst en aandrang beveel: Ga naar Jezus! Niets mag u verhinderen tot Hem te komen. Geen enkele redenatie mag u daarvan afhouden, geen enkele moeilijkheid mag

u afschrikken, niets mag u ontmoedigen. Tot Christus móét u komen; anders gaat u verloren! Het is Christus of satan. Christus of de verdoemenis. Christus of de hel.

Deze zaak, die voor u van groter belang is dan tienmiljoen koninkrijken, kan heel beknopt samengevat worden: ga naar Jezus of ga ten onder in de hongersnood, waar u alle bittere pijnen van de tweede en eeuwige dood zult ervaren. Ga daarom naar Jezus, nu meteen. Ga zoals u bent. Ga dwars door de menigte van moeilijkheden, tegenstand en ontmoediging. Ga met uw zonden zo talloos als de zandkorrels langs de oceaan, als de sterren waarmee het hemelgewelf bezaaid is. Ga met uw zonden, zo rood als scharlaken en karmozijn. Ga met alle verdrietige herinneringen aan het verleden die zich aan u opdringen; uw kritiek op Gods waarheid, uw opstand tegen God, uw ernstige overtredingen van Zijn wet, uw goddeloze daden die u in goddeloosheid beging, de harde woorden die u sprak. Ook al hebt u de kroon van het hoofd van de Zaligmaker gestoten en in het stof vertrapt. Ook al – o, misdaad van alle misdaden! – hebt u Zijn verzoenend bloed verachtelijk onder uw voeten vertrapt. Ook al hebt u een verbond met de hel gesloten en een verdrag met de dood. Desalniettemin, desniettegenstaande, ondanks dat alles klinken die verbazingwekkende, barmhartige woorden vol genade in uw oor: ‘Ga naar Jezus!’

Ja, naar Jezus mag u gaan! God wil u in Christus met Zichzelf verzoenen. Hij stuurt Zijn Zoon naar u toe met Zijn waardigheid en verdiensten. Door Zijn smeekbede kunt u met Gods recht verzoend worden. Door Jezus wordt u in Gods gunst hersteld, door Hem aangenomen, aanvaard en gered. En om u des te meer te verzekeren van dit ontzagwekkende feit van uw herstel, ontvangt u zowel de werkzaamheid van Christus’ arbeid als de verzekering van Zijn belofte. Deze doen elk excuus teniet. ‘Het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde’ (1 Joh. 1:7). ‘Die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen’ (Joh.

6:37). Sta op en ga tot Hem! Laat dit uw pleidooi zijn: ‘Gezegende Zaligmaker! Ik kom, ik kom tot U zoals ik ben; ik kom vuil, ik kom leeg, ik kom als een berooide bedelaar, om uit Uw vrije genade de zegeningen van Uw zaligheid te ontvangen.’

*Encouraged by Thy word of promise to the poor,
Behold a beggar, Lord, waits at Thy mercies' door;
No hand, no heart, O Lord, but Thine,
Can help and pity needs like mine.⁵*

Geloof u in Jezus? Denk dan niet dat dit gaan tot Jezus alleen een eerste stap is; eens gedaan, altijd gedaan. O, nee! Dit tekent het leven van de christen. Het geloofsleven is een voortdurend komen tot Jezus om van Hem te ontvangen, elke dag, elk uur. ‘Tot Welken komende ...’ Let op de werkwoordsvorm. Komende op dit moment, en voortdurend komende. Laat elke situatie en iedere gebeurtenis, elke beproeving, elke zorg, elke nood een echo zijn van die woorden vol ontferming: ‘Ga naar Jozef!’ Ga naar Jezus en belijd Hem uw zonden. Ga en stort uw hart voor Hem uit. Ga en vertel Hem al uw behoeften. Ga vol liefde, verlangen en hoop. Nu verblijft u nog in het land van nood en hongersnood. Maar uw hemelse Vader herinnert u eraan dat Hij al uw behoeften voorzien heeft en voortdurend daarin voorziet. Dat doet Hij in Hem Die Hij tot Hoofd over alle dingen gegeven heeft aan de Gemeente, de vervulling van Hem Die alles in allen vervult (Ef. 1:22-23). Neem het harde of gebroken hart, neem het koude of gloeiende hart, neem uw vruchteloosheid of uw vruchtbaarheid, neem de zonnestraal van voorspoed of de wolk van tegenspoed, neem de vreugde, het verdriet en neem het allemaal mee naar Jezus. Laat

5. Bemoeidigd door Uw belofte aan de armen kom ik als een bedelaar, Heere, en wacht ik aan de deur van Uw barmhartigheid. Geen andere hand, geen ander hart dan dat van U, Heere, kan mij in mijn nood bijstaan en helpen.
(John Newton, 1725-1807.)

Hem overal in delen. Laat u in alles door Hem bewaren. Laat Hem in alles met u meeleven. Want Jezus is uw Broeder. Hij is u gegeven om Zich over u te ontfermen, u in uw nood bij te staan en u te bewaren.

‘Zo wat Hij ulieden zal zeggen, doet dat’ (Joh. 2:5). Onvoorwaardelijke gehoorzaamheid aan Christus’ bevelen is niet alleen een gebod van onze hemelse Vader, maar net zo goed een opdracht van onze dankbaarheid en liefde. ‘Dit is Zijn gebod, dat wij geloven in de Naam van Zijn Zoon Jezus Christus, en elkander liefhebben, gelijk Hij ons een gebod gegeven heeft’ (1 Joh. 3:23). Gehoorzaamheid aan Christus is het bewijs van ons discipelschap en onze liefde. ‘Indien gij Mij liefhebt, zo bewaart Mijn geboden’ (Joh. 14:15). En toen onze aanbiddelijke Heere en Meester, onze Koning en ons Hoofd in Sion, aan de apostelen (en in hen aan allen die nadien in Hem geloven zouden) Zijn tegenwoordigheid tot het einde van de tijd beloofde, verbond Hij aan die kostbare belofte de eis van gehoorzaamheid. ‘Lerende hen onderhouden alles wat Ik u geboden heb. En zie, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld’ (Matth. 28:19-20).

Laat dit dan ons dagelijks gebed zijn: ‘Heere, wat wilt U dat ik doe? Ik wil Uw juk dragen, Uw last dragen, Uw kruis op mijn hart binden en U volgen, gezegend Lam van God, waar U ook gaat.’ Wat Christus u ook zeggen zal, doe het. Hij vraagt u in Hem te geloven; Hij beveelt u Hem te gehoorzamen; Hij nodigt u om tot Hem te komen; Hij vraagt u Zijn Naam te belijden voor de wereld, uw kruis op u te nemen en Hem te volgen.

Dit alles, en wat Hij u verder ook opdraagt, moet u doen, als een liefhebbende, gehoorzame discipel. Zonder discussie, zonder aarzelen of tegenwerpen. Een soldaat mag de bevelen van zijn bevelhebber niet in twijfel trekken. Een kind mag niet in discussie gaan over een opdracht van zijn vader. ‘Gij zijt Mijn vrienden, zo gij doet wat Ik u gebied’ (Joh. 15:14). Gehoorzaamheid aan Christus: laat dat in alles hét onderscheidende kenmerk van uw

discipelschap zijn. Zijn genade zal u ondersteunen, Zijn raad zal u leiden, Zijn tegenwoordigheid zal u opmonteren, Zijn glimlach zal u belonen. U zult het zelf ondervinden: in het houden van Zijn geboden ligt groot loon (Ps. 19:12).

‘Zo wat Hij ulieden zal zeggen, doet dat.’ Bent u door Jehova’s liefde gered van deze grote, schrikwekkende hongersnood? Bent u gevoed door Jezus, het Brood des levens, Gods onuitsprekelijke Gave? Heeft Gods Geest u zowel uw honger doen voelen als het Brood laten proeven? O, aan de drie-enige God zij voortaan uw verstand, uw rijkdom, uw positie, uw tijd en heel uw leven gewijd, voor altijd en eeuwig!

*Father, Son, and Holy Spirit,
One in Three, and Three in One.
As by the celestial host,
Let Thy will on earth be done;
Praise by all to Thee be given,
Glorious Lord of earth and heaven!*

*Vilest of the sinful race,
Lo, I answer to Thy call;
Meanest vessel of Thy grace,
Grace divinely free for all;
Lo! I come to do Thy will,
All Thy counsel to fulfill.*

*If so poor a worm as I
May to Thy great glory live,
All my actions sanctify,
All my words and thoughts receive;
Claim me for Thy service, claim
All I have, and all I am.*

*Take my soul and body's powers;
Take my memory, mind, and will;
All my goods, and all my hours,
All I know, and all I feel;
All I think, or speak, or do;
Take my heart, but make it new!*

*Now, my God, Thine own I am,
Now I give Thee back Thine own;
Freedom, friends, and health, and fame,
Consecrate to Thee alone
Thine I live, thrice happy I!
Happier still, if Thine I die!*

*Father, Son, and Holy Ghost,
One in Three, and Three in One,
As by the celestial host,
Let Thy will on earth be done;
Praise be all to Thee be given,
Glorious Lord of earth and heaven!⁶*

6. Vader, Zoon en Heilige Geest, Eén in Drie, en Drie in Eén; zoals door het hemelse leger, laat Uw wil zo ook op aarde gedaan worden. Aan U zij alle eer gegeven, heerlijke Heere van hemel en aarde!

Als de ellendigste van alle mensen antwoord ik op Uw roep; als het geringste vat van Uw genade – goddelijke genade, vrij verkrijgbaar voor iedereen – kom ik om Uw wil te doen, om Uw raad te vervullen.

Als zo'n arme worm zoals ik mag leven voor Uw grote heerlijkheid, heilig dan al mijn daden, ontvang al mijn woorden en gedachten, eis mij op voor Uw dienst, eis alles op wat ik heb en ben.

Neem de krachten van mijn ziel en lichaam, neem mijn geheugen, verstand en wil; al mijn bezittingen, al mijn uren, alles wat ik weet en voel; alles wat ik denk, zeg of doe; neem mijn hart, maak het nieuw!

Nu, mijn God, ben ik Uw eigendom; nu geef ik U terug wat van U is. Vrijheid, vrienden, gezondheid en roem wijd ik aan U alleen. Voor U alleen leef ik; driewerf gelukkig ben ik! Gelukkiger nog, als ik als de Uwe sterf!

Vader, Zoon en Heilige Geest, Eén in Drie, en Drie in Eén; zoals door het hemelse leger, laat Uw wil zo ook op aarde gedaan worden. Aan U zij alle eer gegeven, heerlijke Heere van hemel en aarde!

(Charles Wesley, 1707-1788.)